

Sprawa C-464/01

Johann Gruber

przeciwko

Bay Wa AG

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria))

Konwencja brukselska — Artykuł 13 akapit pierwszy — Przesłanki stosowania —
Pojęcie „umowy zawartej przez konsumenta” — Zakup przez rolnika
dachówek na pokrycie zabudowy zagrodowej do użytku po części
prywatnego, a po części gospodarczego

Opinia rzecznika generalnego F. G. Jacobsa, przedstawiona w dniu 16 września
2004 r. I - 441
Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 stycznia 2005 r. I - 458

Streszczenie wyroku

*Konwencja o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych — Jurysdykcja w sprawach
dotyczących konsumentów — Pojęcie „umowy zawartej przez konsumenta” — Umowa
dotycząca towaru przeznaczonego do użytku po części gospodarczego, a po części prywatnego
— Wylączenie, poza przypadkiem gdy użytek gospodarczy jest marginalny — Ocena sądu
krajowego — Kryteria*

(Konwencja z dnia 27 września 1968 r., art. 13–15)

Przepisy jurysdykcyjne ustanowione w Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, w brzmieniu zmienionym przez Konwencję z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, przez Konwencję z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej, przez Konwencję z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii oraz przez Konwencję z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji powinny być interpretowane w następujący sposób:

- osoba, która zawiera umowę dotyczącą towaru przeznaczonego do użytku po części gospodarczego, a po części niezwiązanego z jej działalnością gospodarczą, nie ma prawa powoływania się na dobrodziejstwo przepisów art. 13–15 tej konwencji, z wyjątkiem sytuacji, gdy użytek gospodarczy jest na tyle marginalny, iż odgrywa jedynie nikłą rolę w ogólnym kontekście danej transakcji, przy czym bez znaczenia pozostaje fakt, iż pozagospodarczy aspekt ma charakter dominujący;
- zadaniem sądu, przed którym zawisł spór, jest rozstrzygnięcie kwestii, czy dana umowa została zawarta w celu zaspokojenia — w niepomijalnym zakresie — potrzeb wynikających z działalności gospodarczej danej osoby, czy raczej użytek gospodarczy odgrywał zaledwie nieznaczącą rolę;
- w tym celu sąd powinien wziąć pod uwagę całość istotnych okoliczności faktycznych wynikających w sposób obiektywny z akt sprawy; jednocześnie nie należy brać pod uwagę okoliczności ani faktów, o których kontrahent umowy mógł wiedzieć podczas zawierania umowy, chyba że osoba powołująca się na swój status konsumenta zachowała się w taki sposób, iż swym zachowaniem wywołała w świadomości drugiej strony umowy uzasadnione wrażenie, iż działała w celach gospodarczych.

(por. pkt 54 i sentencja)